

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE

CORALA ÎNFIINȚATA ÎN ANUL 1892

Se înfăptuiește în fiecare Duminică, sub direcția
înscris în Reg. Publ. la Trib. Sibiu sub Nr.

Organ al Asociațiunii pentru literatura română și cultura
poporului român, „Astra”

CORURILE ȚĂRANEȘTI

În presajma celui de al doilea război mondial, Astra a avut numeroase și puține coruri, atât la orașe, cât și la sate, răspândite în întreg Ardealul și Banatul. La mai mare dragul să își perde atunci scrierile despărțimintelor sau cercurilor noastre culturale, la care cântau aceste coruri.

Firește că nimeni nu era surprins de căderea și numărul corurilor bănățene. Ci tradiția cântecului coral este veche, și aparține o sută de ani, după cât îmi amintesc. Corul din Chișinău, vestit înainte de război, a fost întemeiat în 1857. Exemplul său a fost urmat repede de altele, încât în puțin cu 60—70 ani înainte, Banatul avea să ofere minunatele sale întreceri corale, la care luau parte coruri din mai multe sate.

Am avut și eu prilejul să asist la două întreceri de acestea, la congresele Asociației din Lugoj și Oravița. Amintirea plăcută pe care mi-au lăsat-o în suflet aceste întreceri este și acum vie în sufletul meu. Mă impresionat mult îndeosebi faptul că pe cea parte din cor nu numai tinerețelul, ci și țărani și țărance mai în vârstă, apoi conducerea corurilor nu numai de către intelectuali (preoți sau învățători), ci și de către țărani. Toate acestea dovedeau că cântecul vechi este obiceiul de a forma coruri al Bănățenilor și cât de meșteri și de zestrați sunt ei pentru cântec. Eu cred și atunci când s'a născocit vorba că „Banatul-i fruncea”, de la aceste coruri s'a născocit, într'adevăr în cântec nimeni nu trecea pe Bănățeni. Aveau de ce să se mândrească cu corurile lor.

După Unire, când Astra și-a putut îndeplini și desvolta organizațiile ei fără nicio opreliște și alte părți ale Ardealului nu dovedit că, dacă nu poți întrece pe Bănățeni în muzica corală, poți sta alături de ei.

Mult a vimit prin dezvoltarea și calitatea lor îndeosebi corurile țărănești din despărțământul Clujului. Satele acestui despărțământ erau mult mai înapoite, decât cele bănățene, atât din punct de vedere economic, cât și cultural.

Totuși, printr'o muncă stăruitoare și organizată, ele au reușit să-și întemeieze coruri, care prin nimic nu erau mai prețioase decât cele bănățene. E adevărat că aici n'au ajuns încă țărani să conducă corurile. În schimb însă s'au găsit numeroși preoți și învățători care au pus toată înțelegerea și priceperea lor în organizarea corurilor. Nu era serbare a Astei la care ele să nu aibă o parte însemnată din program. Am avut esfel și în această regiune întreceri de coruri țărănești. Ceea ce mă impresionat mult a fost cântecul împreună al

acestor coruri. Nu mai știu la care serbare, au cântat astfel odată, sub conducerea unui harnic protopop, câteva sute de țărani și țărance. Și au cântat bine, în ulsumind până și pe cei mai pricepuți cunoscători de muzică.

Astra a mai avut coruri atunci în regiunea Făgăreșului, a Sibiului, a Alba-Iuliei, a Salului Mare și în multe alte părți.

Ce se va fi ales de toate aceste coruri astăzi, nu știu. Cu siguranță că cea mai mare parte din ele se vor fi risipit de pe urma războaielor războiului. Doar aici coloz mai auzim de câte un cor al Astei, că mai dă câte o serbare, sau cântă la biserică.

Mă se strânge inima când mă gândesc ce mare pierdere este pentru sufletul nostru obștelesc risipirea lor. Cântecul coral aparține om de om, îl face mai bun, mai nobil. El contribuie în cea mai largă măsură la frăția între oameni, frăție care ea singură este cheagul cel mai puternic al păcii. Felul cum erau organizate corurile noastre înfrățea nu numai pe locuitorii aceluiaș sat, ci și satele și regiunile între ele. Și planul Astei era ca să ajungem odată la întreceri corale între toate națiunile Ardealului. Ar fi fost unul din cele mai admirabile mijloace de a ne uni. Dar ceea ce a fost bun odată este bun și acum. Corurile țărănești trebuie să reînviere și înmulțite. **L.**

Strigături de joc

- Joacă-mă, badio, să-mi placă,
Că-ți dau banii de pe-o vacă.
- Pune-mi-i, mândrușo, 'n mână,
Că te joc o săptămână.

Mărta-m'aș să nu șez.
Numai câmpul să nu-l văz;
Câmpul să-l văză bărbatul,
Eu să fac masa și patul;
Să pui oglinda 'n fereastă,
Să vad: bine-mi stă nevastă?

Nu mă călca pe picior,
Că știu de cine ți-i dor.
Nu mă călca pe opinci,
Că te las cu ele aici.
Nu mă călca pe obghiele,
Că te las aici cu ele.

De-ar ști badea că-s aici,
Mi-ar face chelea opinci.
De-ar ști badea că eu joc,
Mi-ar face chelea cojoc.

Lubește-mă, badeo dragă,
Că nu-i altă să mă ntreacă:

Din nevoile gazetei noastre

Ogoarele și pășunile au nevoie de soare, de pământ bun și mai ales de ploaia nourilor. Cum au căzut ploile, cum s'au înviorat și au dat în spic porumburile. Sătenii noștri își au grijile lor, mai ales acum vara: se erotul grâului, treeratul, prășitul și atâtea altele, care nu-l mai lasă ca se gândească și la nevoile altora.

Și te tuși îi rugăm să se gândească puțin și la această gazetă, care este scrisă mai ales pentru ei. Și aceeași rugăciune o mai îndreptăm și către cărturarilor satelor și luminătorii poporului.

O gazetă adresată satelor, oșă cum este „Foaia poporului”, nu trăește din veniturile ascunse și nu viețuește numai cu aer, ci are nevoie de mulie, și mai ales de bani. În mai multe rânduri am făcut apel la abonații foii să și plătească regulat abonamentele, căci numai din ele putem merge mai departe. Din câteva mii de abonați, nu au răspuns apelurilor noastre îngrijorate decât vreo câteva sute.

Din această cauză, apariția aces'ei foii ne vedem nevoiți s'o oămânăm până la 1 Sept., când vom continua să apărem regulat și pe cât ne vor susține abonații, cu un număr sporit de pagini.

Rugăm încă odată pe toți abonații ca în timpul verii să ne trimeată numai decât sumele ce ne dătoresc, pentru ca măcar de la 1 Sept. să putem apărea regulat, fără întreruperi și fără teama că lăsăm o treabă bună la mijlocul ei.

Ca niște buni gospodari ce sunteți, vă dați seama că și gospodăria foii noastre are nevoie de chiverniseală și de obolul, atât de mic față de greutatețile de astăzi, al abonamentului fiecăruia.

„Foaia poporului” are scopuri atât de frumoase și un trecut îndelungat de vrednică strădanie pe ogorul culturii și propășirii satelor, încât ar fi păcat ca din cauza neglijenței și nepăsării unora, să apună și această făclie. De lumina ei este acum, mai mult de cât oricând, neapărată nevoie.

A. Vasîlu

Nici cu fusul, nici cu acul,
Nici badea cu hemeșagul.

Ochii vă și mâna scrie
Pe pânză ca pe hârtie.

Dela Elisaveta Cocan, din satul Mândra
jud. Făgăraș.

Colectia A. V.

PE URMELE DOMNULUI

Creștinul adevărat
și lumea

Adresându-se sf. Apostoli, Mântuitorul le-a zis: „Voi sunteți sarea pământului” (Matei 5, 13) și „voi sunteți lumina lumii” (Matei 5, 14) — Deci, așa cum sarea ferește lucrurile de stricăciune și de putreziciune, urmașii lui Hristos sunt cei ce în sufletul omului depărtează de cele trecătoare, depărtează de rău și îl păstrează pentru împărăția lui Dumnezeu. Și tot așa cum lumina ajută la creșterea tuturor plantelor și îl ferește pe om să alunece în prăpastie, în țepăciunea lui Dumnezeu, tâlmăciți în și prin sf. Apostoli și urmașii lor, luminează mintea noastră și o face să primească adevărul mântuirii de suflet.

Însă, de bună seamă, nu numai sfinții Apostoli și nici numai preoții sunt cuprinși în ceea ce Mântuitorul nostru Iisus Hristos înțelege prin „sarea pământului” și „lumina lumii”. Ei mai întâi trebuie să fie astfel. Dar, împreună cu ei, toți creștinii.

Mai e nevoie să spunem că nu prin vorbe, ci prin fapte ne facem vrednici de numele pe care îl purtăm, ne arătăm că suntem creștini. După fapte ne judecă lumea, după fapte arătăm că suntem ziditori ai împărăției lui Dumnezeu, prin fapte ne zidim pe noi și îi zidim pe semenii noștri. La ele trebuie să privim, ca să nu fie „fapte de rușine”, ci de lumină. Întreaga noastră viață să fie îmbrăcată în faptele iubirii către Dumnezeu și aproapele nostru. Căci numai în acest chip luminăm în lume ca niște făclii în noaptea.

De altfel, chiar cuvintele Mântuitorului ni se adresează, în această privință, cu putere și ne zice cu limpezime: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să-l preamărească pe Tatăl vostru cel din ceruri”. (Matei 5, 16).

Creștine! Fă-te luminător lumii prin faptele tale din fiecare zi. Lumea îți va mulțumi mai puțin, dar înaintea lui Dumnezeu vei străluci în veac de veac.
D. Călugăr

Munca culturală la sate

Despărțământul Astei Bănățene
din Teregova

Despărțământul Astei Bănățene a arătat mari străduințe și aceasta constituie un merit al acelor conducători cari au depus muncă neprihănită, zel și o activitate neobosită.

Activitatea culturală a Despărțământului Teregova, jud. Severin, reorganizat în 1946 sub îndrumarea Dlui Dr. G. Ionescu notar public, rămâne în fruntea tuturor despărțământelor din Banat.

Acest despărțământ în anul societății 1946—47, se soldează cu următoarele realizări.

S'au reorganizat cercurile culturale ale Astei în com. Rușca sub președinția Dlui inv. Ion Roescu, în com. Feneș sub conducerea C. Pr. Vasile Paicu și în com. Cornerea sub îndrumarea Dlui inv. dir. Brânzei Ioan. A organizat cursurile Școlii Tărănești în com. Rusca frecventate de 30 cursiști și cursiste. Posedă un cor mixt și cor bisericesc sub conducerea preotului Const. Dălacu, iar echipa teatrală a prezentat piese cu caracter cultural și moral.

Serbări, reprezentări artistice culturale și conferințe au alcătuit un program de muncă culturală variat și străgător.

Regionala Bănățeană a Astei a luat act de activitatea culturală a despărțământului Teregova, în același timp exprimă mulțumiri tuturor cercurilor culturale din raza de acțiune a acestui despărțământ pentru serviciile aduse în mod interesat pe câmpul nesfârșit și veșnic roditor al culturii.

Alexandru Scripcaru

Suflet slingher

Între mare și 'ntre cer,
Trece un pescăruș slingher:
De zăpadă și argint
Și cu cioc de mărgărit;
Din arpe flutură,
Peste valuri scutură
Dără de lumină,
Zumzet de albină.

A. V.

Câteva boli

la păsările de casă

În „Statutul pentru gospodari și podine” (Nr. 26) făgăduiam că la bine venit voi împărți câteva cunoștințe și despre bolile la păsări. Pe a sosit, îmi împlinesc făgăduința, fiu om de cuvânt.

Cu ivirea căldurilor mari din luna lui captor, cum-i spune dreptul bătrânii —, și August, lucrurile de zor și germeii (sămânța) bolilor numai la animale, ci și la păsări, rându-le cu nemiluita și pricinuind fel pagube simțite.

Ca să putem preveni primejdiile cel puțin, să împuținăm răul după țară, vă voi înfățișa bolile celea obicinuite, arătând și felul cum se tămăduie.

Auzi pe harnicele noastre podine căindu-se, că în 2-3 zile mai rămas cu coadă de găină, dar că și sunt supuse bieteles găinii multe boli; vina însă este și a noastră că nu ne străduim să stăvilm ori să să leculm boala, curățindu-le de adăposturile și stăpînd hărmălia șobolanilor (cloșani, gusgani), cari poartă boala dela vecin la vecin, și-i de a să se prăpădească vreo pasere de o molipsitoare într-o singură gospodărie ca blestemații de șobolani, sbengulii și prin gospodărie, să împărștie germeii bolilor către i satul, precum și albe și albele împărștie semințelor dăoaș. Tovarășii, la fel de primejdii sunt și păsările. Aceștia se pot stăvili mai ușor prin curățirea și văruirea de deasă a cotexlor. Un bun mijloc a stărpi pădăchii la păsări ne încrengile înfrunzite de arin (arin), așezate seara în adăpostul păsărilor peste noapte se încarcă cu pădăchii iar dimineața ardem crengile pustii pădăchii. Bolile la păsările se împărștesc în două tabere: de primejdie molipsitoare sau lipicioase. Celea primejdie sunt mai puțin și ricăcioasa de celea molipsitoare.

Arvinte Mo

(continuare în număr viitor)

FOISOARA

NONU

Era om sărac și își câștiga bucățica de pâine lucrând pe la creștinii mai înstăriți din sat. Il găseai în voie bună mai ales în vremea coasei. Atunci „o lua cu ruptul”, își punea în rânduială sculele trebuincioase, își trântea surlucul pe muchia coasei, căciula — că purta căciula și în dricul verii — pe o ureche, se închina cu smerențe, lărgea un pui de fluierat de răsuna valea satului și se auzea peste alte șapte văl. cât se trezeau din moloseală toți dulăii aciuiați printre cănepiști și pe sub sălcii, și lua drumul către fânețe și livezi. Acolo rămânea el până pe la sfântă Măria cea Mare, când iarba de coasă nu mai era și otava încă nu te poțea să o așterni la pământ.

Nonu ținea mult la meșteșugul lui de coșă iscusit. Il îndrăgise pe săteni și se bucura în aceeași măsură de dragostea lor. Că era om harnic, lucra fără să fie împins dela spate și era mulțumit să-și primească felia de pâine cu slănină veche. La porția de rachiu încă n'ar fi renunțat nici în ruptul capului. Își zicea, că aceea îl înzdrăvește după munca zilei, fiindcă îl scutură până în măduva oaselor.

Nu ieșise nicicând din raza hotarului sătesc și nu vedea cu ochi buni pe „Satana” care merge pe drum de fier, fără boi, dă fum gros pe coș și îl duce pe oameni cine știe unde.

Cu toate astea, într-o bună zi, Nonu trebuia să urce în tren, ca să se înfățișeze la cazarmă și să-și împlinescă datoria cea mare către țară.

Mare schimbare în viața bietului om! În oraș, numai nouăzeci pentru ochii și urechile lui. Toate îi păreau încălcite și fără putință de descurcare. Dar, cu vremea, multora le găsi rostul. Că așa-i

făcut omul: să se miște dintr'un loc altul ca apa și să se dea la brazdă ca năcazul. Se obișnuie și Nonu cu viața în oraș și de cazarmă, ca Fincul cu temnița.

Dar un lucru nu i venea la socoteală mănăcarea și băutura. Că aici nu era coasă și nimeni nu-l împulzea cu pâine și slănină și nici cu vreun ciocan de rachiu din cel tare și vechiu. Noroc al totuși în împrejurarea, că fiind el în dricul dricul de lucru câmpului, „domnul Ciocan” îl găsisse bun pentru grădina unora și acolo își trecea o mare parte din vreme.

Într-o zi, așa ca prin minune, Nonu se întâlni față către față cu un consătean al său, domn pe la oraș. Și firește, bucurându-se il cuprinse cu putere. Fără să cunoască zicala comună tuturor neamurilor, veni vorba și totuși în mîntea sa, că munte de munte se întâlnesc, dar om cu om!

Și se văzu poțit la o masă, ...de, cam asemenea celei din sat. Avea la îndemână și brânză, și slănină, și ceapă și

Inălțătoarea sărbătoare a meseriașilor sibieni

Duminecă 15 Iunie 1947 a avut loc aci în cetatea istorică și culturală a Sibiului, sărbătoarea jubiliară a „Reuniunii cult. naț. a meseriașilor români din Sibiu”, dela înființarea căreia s'au împlinit la 12 Mai c. 80 de ani. Ea a fost cinstită cu prezența: I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului, I. N. Ciolan, ministru subsecretar de stat al Cooperatiei, Dr. Gh. Preda și inspector școlar Silviu Teșosu, reprezentanții „Astrăi”, autoritățile locale în frunte cu Primarul, delegații reuniunilor surori din Ardeal, unele în grupuri compacte: Bistrița Năsăud reprezentată prin Gh. Beța, Agnita, Avrig-Mârșă reprez. prin I. Maier, Sibiu, reprez. prin Nicolae Roșca și W. Tața etc. Scrisori și telegrame s'au primit dela Mediaș, Blaj, Poiana etc. La acțiunea s'au adăugat impresionantul număr al meseriașilor sibieni, cum și din reprezentanți ai celorlalte clase sociale într'un număr destul de frumos.

Înainte de câteva săptămâni de această zi la sediul meseriașilor se putea observa o activitate mai intensă: Gătirea pentru sărbătoare a întregului edificiu, împodobirea lui de către harnici meseriași din diferitele branșe (zilnic puteau fi găsiți aici măștrii: I. Mănișiu, S. Solomon, N. Talmăcean, Gh. Oprisiu, N. Grama, I. Barbu, Gh. Sitov ș. a.) — și pregătirea coriștilor de către dl Prof. Gh. Șoima cum și a unui grup de tineri diletanți... Astfel prin sângele și hărnicia lor, meseriașii sibieni și-au putut serba în chip strălucitor jubileul de 80 de ani. O aniversare puțin înălțată la noi în țară.

În dimineața zilei de 15 VI. c. meseriașii în haine de sărbătoare s'au întrunit la sediul lor frumos împodobit cu ghirlande de verdețură, de unde s'au înălțat și în ordine perfectă, în liniște solemnă cu drapelul în frunte s'au îndreptat spre sf. Mitropolie spre a aduce mulțumirea lui Dumnezeu, pentru că le-a fost dat să ajungă această frumoasă aniversare.

După terminarea slujbei și după ce Păr. Dr. Nicolae Mladin a rostit o minunată predică cu subiectul: „Iisus în mijlocul poporului” în cuprinsul căreia în cuvinte pline de înțeles adânc a ară-

alte bunătăți. Se înfruptă omul ca dela cântul, dar ceapa nu găsea la el nici o căutare.

— Bine, Noșne, da' de ce nu mânânci și ceapă, lângă brânză? îl întrebă gazda.

Nonu dete din cap cu înțeles, zâmbi tot cu înțeles, se codi puțin și apoi își limpezi astfel alitudinea:

— Hei, domnișorule, bună legumă-i și ceapa asta! Da să știi, că eu nu pot s'o mai văd și nici s'o mânânc, nici în zece ani de-acum încolo. Că la grădină, de câte ori mă prindea foamea, tot cu ceapă mi-o stâmpăram. Și acum mă pișcă în cerul gurii numai când o văd. Da' s'o mai și mânânc?

Astăzi, Noun-i tot cossaș, dar pe fânășă lui, Hărnicia nu l-a părăsit, dar vioiciunea i-au furat-o bătrânețele. De „Setana” cel ce aleargă pe drum de fier, fără cai, nu se mai teme. Dar nu-l e nici drag. Că tot mai frumos e câmpul cu holde și fânețele cu ierburi și flori îl cheamă pe om spre minunăția lor. **Toma Nichifor**

tat minunata lucrare săvârșită cu înființarea Reuniunii meseriașilor care vreme de 80 ani a stat sub stăpânirea Bisericii, ocrotită fiind tot timpul de puterea nebiruită a Celui ce permanent se găsește în mijlocul poporului, — s'a săvârșit apoi un parastas pentru odihna celor adormiți: Mitropolitii Andrei Șagune și Ioan Meșianu, foști patroni, Protopopul N. Cristea, Victor Tordășianu și Gh. Poponea, foști președinți, cum și pentru toți membrii răposați în decursul lungilor ani.

Dela catedrală mișcarea s'a îndreptat în spre sediul Reuniunii, în a cărei frumoasă sală festivă a urmat slăvirea și desvelirea bucuriilor cititorilor N. Cristea și Victor Tordășianu. Și aci am remarcat în numeroasa asistență în afară de cei amintiți mai sus pe Dnele Agnes Dr. G. Măcelariu, Ivan, Schiaș, Mioara General Pleniceanu, dl General Ion Pleniceanu, Adrian Cristea, Dr. D. Ivan, Dr. Cristea, Ing. Măcelariu, Consilierii: St. Morar, Gh. Secaș, A. Popa, Dr. Gr. T. Marcu, D. Călușâr, N. Regnan, V. Roșca, I. Bucșan, Colonel T. Popa, Prof. I. Ișac, V. Buzdoc; vice-presed. Reuniunii Ștefan Duca, secretarul Traian Chirilă, casierul Ioan Mănișiu ș. a.

S'au sfârșit și desvelit apoi busturile celor doi cititori după care corul a cântat „Imnul Reuniunii” compoziție de Prof. Gh. Șoima, acompaniat la pian de d-șra Gherman.

Insemnătatea acestei zile, istoricul și tot strălucitul Reuniunii ca și momentele mai însemnate au fost arătate de către actualul președinte Prot. stavr. Emil Cioran, în cuvântarea sa bine documentată în cuprinsul căreia a prezentat lucrarea scrisă de secretarul actual al Reuniunii dl Traian Chirilă și pe toți meseriașii cari s'au jertit pentru cauze atât de frumoase, și au contribuit la reușita acestor sărbări, după care a urmat cuvântul adânc și plin de adevăr al I. P. Sf. Mitropolit Nicolae:

„Minunată și plină de roade a fost înființarea Reuniunii meseriașilor români sibieni. În tot trecutul ei a împlinit o operă națională și culturală, menținând astfel trează conștiința poporului român de aici, pe lângă faptul că a dat cel mai puternic impuls fiilor de români de-a înbrățișa meseriile. Ea poate să privească cu mândrie înapoi. Neamul îi va fi recunoscător pentru opera săvârșită în împrejurări cât se poate de anevoiașe.

...Dacă Reuniunea meseriașilor români a reușit în întreaga acțiunea ei, aceasta se datorește faptului că ea s'a sprijinit de două puteri: Întâi, pe credința în Dumnezeu și al doilea, pe dragostea de neam. Pe linia acestor două virtuți și-a creștat un drun sigur, plin de roade îmbelugate. Legând sufletește pe meseriași de Altarul strămoșesc și de Altarul neamului, Reuniunea — această frumoasă înghetare românească — n'a făcut altceva decât să facă să răsară muzorii zilei de astăzi, ai zilei de după 1918—19, când descătușarea prea mult așteptată a venit, pentru a putea înainta și neamul nostru, băștină al pământului acestuia.

Prin credință în Dumnezeu neamul românesc a existat, iar cel ce se desrădă-

cinează, se izolează de firea și ființa lui.

Statornicia și continuitatea Reuniunii meseriașilor români să fie veșnică și pildă vie căci numai așa se pot înfăptui lucruri cari să dăreze.”

Înceind I. P. Sf. Sa aduce vecinica pomenire cititorilor și foștilor președinți și tuturoi celor ce-au ostenit întru ridicarea Reuniunii, rugând pe bunul Dumnezeu să coboare binecuvântarea și harul său peste toate acțiunile ei precum și asupra membrilor ei devotați.

Urmand la cuvânt dl ministru I. N. Ciolan între altele a spus: „Am venit cu dragoste să particip la jubileul de 80 ani al celei mai vechi reuniuni de meseriași români din Sibiu. Ea merită de deplin recunoștința și omagiul poporului nostru pentru solidaritatea și înțelepciunea care a știut să se impună în timpuri grele.

Dacă am luat cuvântul la această venerabilă comemorare este pentru că ea are o înțrăită semnificație:

Întâi, pentru că Reuniunea cultural-națională a meseriașilor a realizat cu succes problema emancipării socalilor români, fiindcă pe vremea întemeietorului ei, românul intrat la meserie nu putea ajunge decât treapta de calfă — socal — adică lucrător.

În al doilea rând, din sânul acesteia a pornit Reuniunea pentru ridicarea agriculturii, pentru ajutorarea țărăniimii noastre, la care s'a gândit Victor Tordășianu, Broțe și alți înaltași, ale căror acțiuni se plănușeau în tinda bisericii strămoșești.

A treia mare înfăptuire au realizat-o aceiași oameni, zămislind instituții de folos obște, pentru ridicarea poporului nostru, ca de exemplu la anul 1893, când din aceeași preocupare, din același aluat s'a născut orima mișcare cooperatistă dela noi. Astfel cooperatia are la baza ei inițiativa oamenilor pe care-i cinstim astăzi. Astfel mișcarea cooperatistă românească, este datorare mult începuturilor dela Sibiu.

Ultimul la cuvânt a fost dl primar Vasile Hada, care a arătat rostul muncii în general și lupta dusă în trecutul vitreg de a pune neamul românesc la egalitate cu celelalte naționalități conlocuitoare din Transilvania.

A urmat predarea busturilor generației de azi de către P. Cuc. Președinte E. Cioran, la care a răspuns dl Ioan Mănișiu, obligându-se în numele membrilor Reuniunii de a le păstra cu sfârșenie continuând firul tradiției început de înaintași pentru care acțiunea niciun sacrificiu n'a va fi prea mare.

În semn de recunoștință pentru cei 17 ani de președinție a Reuniunii, Păr. E. Cioran a primit în dar, prin dl Mănișiu, o truză de piele, conținând un creion automat și un stilou rezervor. După aceea corul condus de Prof. Gh. Șoima a executat cântarea frumoasă „Măștri și plugarii” de A. Birseanu și pusă pe note de A. Bena.

Seara a avut loc în Teatrul orășenesc un festival artistic compus din coruri, jocuri naționale și o piesă teatrală „Pribeगी” din viața meseriașilor, dovădu-se și de astăzi dată, că Reuniunea și meseriașii sibieni se găsesc la înălțimea chemării lor. **Participanți**

Informațiuni

Impozitul agricol. Comisiunea ministerială pentru realizarea programului de redresare economică și stabilizarea monetară a dat următoarea decizie privitoare la fixarea impozitului pe veniturile proprietăților agricole:

În art. I se prevede că impozitul agricol se va plăti în natură — cu grâu — pentru suprafețele de pământ arabile după cum urmează:

Impozitul se socotește în kgr. grâu pentru fiecare hectar. Suprafețele arabile din țară sunt împărțite în patru regiuni: Din regiunea I-a fac parte pământurile cele mai sărace. Impozitul cel mai mare se percepe pentru pământurile arabile din regiunea a IV-a.

Regiunea I-a. Până la 2 ha. 16 kgr. grâu; dela 2—5 ha. 20 kgr. grâu; dela 4—10 ha. 24 kgr. grâu; dela 10—20 ha. 28 kgr. grâu; dela 20—35 ha. 32 kgr. grâu; peste 35 ha. 36 kgr. grâu.

Regiunea II-a. Pentru aceleași suprafețe arătate la regiunea I-a, impozitul este următorul: 26, 32, 39, 46, 52 și 59 kgr. grâu.

Regiunea III-a impozitul este: 34, 42, 51, 59, 68 și 77 kgr. grâu.

Regiunea IV-a. Pentru aceleași suprafețe arătate la regiunea I, impozitul este: 44, 55, 66, 77, 88 și 99 kgr. grâu.

Județele din Ardeal fac parte din regiunea III-a. Județele: Bihor, Ared, Timiș, Severin, Caraș și Mureș sunt clasate în regiunea IV-a.

Art. 2. Cu ocazia treierății se va reține și percepe impozitul agricol în grâu, secară, orz, orzoaică și ovăș corespunzător terenurilor cultivate cu aceste cereale.

Art. III. Beneficiarul veniturilor din proprietățile agricole prevăzute la art. 1 a linia I, care din orice cauză nu produc grâu sau produc numai cantități care nu întrec necesitățile lor pentru însămânțarea unei suprafețe egale cu aceia pe care s'a obținut recolta declarată și treierată, precum și necesitățile de hrană ale familiilor lor, vor putea face plata impozitului agricol și în următoarele produse agricole. Pentru kilogramul de grâu se socotește: 1,500 kgr. porumb sau 1,250 kgr. secară; 1,300 kgr. orz; 1,250 kgr. orzoaică; 1,250 kgr. ovăș; 1,300 kgr. fasole; 0,750 kgr. mazăre; 0,800 kgr. linte sau 0,800 kgr. floarea soarelui.

Art. IV. Impozitul agricol în natură va fi înscris în registrele speciale și va fi comunicat prin afișare la primăria comunei.

Art. V. Orice dispozițiuni contrare prezentei deciziuni se abrogă.

Serbare școlară. În ziua de 29 Iunie a. c. la școala primară din com. Tașu jud. Cluj s'a sărbătorit cu multă însuflețire sfârșitul anului școlar. Sub conducerea soților învățători Marin D. Nicolae și Marin N. Maria, elevii au dat dovadă de multă pregătire și talent. Pe lângă un program foarte bogat, a făcut o deosebită impresie, jocurile naționale: „sârba“, „hora mare“, „hora dela Sinai“, „bâr oiță“, etc. și portul național în care erau îmbrăcați școlarii. În numele locuitorilor a mulțumit celor 2 învățători, d. Vicu Alexa, înv. pens.

Dela o săptămână la alta

La noi în țară

M. Sa Regele Mihai I a primit în audiență pe Excelența Sa domnul Hulusi Fuet Tı gay, ambasadorul Turciei la București. Cu acest prilej, Excelența Sa a prezentat Majestăți Sale Regelui scrisorile de acreditare. A fost de față și d. Gh. Tălăerăscu, vicepreședintele al Consiliului și ministru de Externe al României.

Noul preț al cerealelor pentru cotele de predare s'a stabilit, potrivit unei decizii a Ministerului industriei și comerțului, după cum urmează:

— Grâul având greutate hectolitrică 75 kgr. și 3 la sută corpuri străine lei 36.000.

Un dar binevenit

Fruntașa comună Rod, de lângă Săliște, eșezare de oameni harnici cu pământ puțin și sărac, are o biserică încăpătoare de piatră și doi preoți.

Secția Sibiu a „Apărării Patriotice“ a dăruit pe seama celor două parohii ale acestei biserici, două rânduri de sfinte cărți, lucrate în fir de aur, precum și o cruce și alte obiecte de cult, toate în valoare de mai multe sute de milioane.

Duminică 29 Iunie a. c., la praznicul de pomenire al sf. Apostolilor Petru și Pavel, s'a săvârșit în biserica din Rod sf. Liturghie de către delegatul Mitropoliei dela Sibiu, pâr. prof. univ. Dr. Gr. T. Marcu, și de parohii locale, preoții C. Ghișe și B. Rusu. A predicat pâr. prof. Marcu.

La sfârșit, s'a făcut sfințirea odăjdiiilor, după care dl Bălan, în numele „Apărării Patriotice“, a citit actul de dăruire. Dl Insp. gen. școlar prof. I. Nistor, fiu al comunei Rod, a vorbit credincioșilor despre iubirea lui Iisus Mântuitorul față de cei săraci și a arătat înțelesul acestui dar pe care Partidul comunist român și Apararea Patriotică îl face sf. biserici din satul său natal.

Pâr. B. Rusu a mulțumit delegației Apărării Patriotice compusă din dnii prof. I. Nistor, Grigoraș și Bălan, pentru prețiosul dar pe care l-au adus și l-au predat bisericii din Rod.

— Secara, greutatea hl. 68 kgr. și 3 la sută corpuri străine lei 29.000.

— Orzul, greutate hl. 60 kgr. 3 la sută corpuri străine 29.000 lei per kgr.

— Orzoaica, greutate hl. 65 kgr. 3 la sută corpuri străine, lei 29.000 kgr.

— Ovășul, greutate hl. 42 kgr. 3 la sută corpuri străine, lei 29.000.

Făina care se va fabrica este cea integrală. Este oprită extracția de făină albă.

În alte țări

Conferința dela Paris
Pentru punerea în aplicare a planului de ajutorare a Europei făcut de generalul Marshal s'au întâlnit la Paris cei trei miniștri de externe ai Angliei, U. R. S. S. și Franței. Conferința dintre cei trei miniștri de externe n'a dus la încheierea unei înțelegeri. După sfârșitul acelei conferințe, miniștrii de externe ai Angliei și Franței au hotărât să țină o a doua conferință la care au fost invitate să ia parte toate țările din Europa.

Noua conferință s'a fixat la 12 Iulie a. c.; la ea au fost invitate 22 de țări europene, dintre care 14 au răspuns că vor lua parte, iar 8 au respins invitația, socotind planul economic al generalului Marshall ca un emestec în afacerile lor interne. Dintre statele care nu vor lua parte sunt: U.R.S.S., Bulgaria, România, Iugo-Slavia, Cehoslovacia, Polonia, Finlanda și Albania.

Primul ministru al Cehoslovaciei, d. Gotwald, împreună cu ministrul afacerilor străine și cu cel de justiție au fost primiți în ziua de 9 Iulie a. c. de către președintele consiliului de miniștri al U.R.S.S. d. Stalin și de ministrul afacerilor străine, d. Molotov.

La Haifa, cel mai mare port al Palestinei, a izbucnit ciuma bul onică. S'au anunțat 14 cazuri.

Cel mai mare avion din lume numit „Crucișătorul stratosferic“ a făcut primul sbor de încercare pe aerodromul Boeing din America. Avionul cântărește 67 tone și poate ateriza pe un loc numai de 500 metri.

Moștenitoarea tronului Angliei, principesa Elisabeth, s'a logodit de curând cu lordul Philip Mountbatten. Data căsătoriei nu a fost încă fixată.

DIN PUBLICAȚIILE „ASTREI“

Biblioteca Poporală a Asociațiunii „Astra“, a scos de sub tipar broșura

„Organizarea și conducerea unei bune gospodării țărănești“

Scrisă pe înțelesul tuturor, această valoroasă carte este de mare folos pentru țărani, preoți, învățători și toți acei cari doresc a-și îmbunătăți mersul gospodăriei. În cuprinsul acestei cărți se dau îndrumări pentru toate ramurile de activitate economică. Cei ce doresc să aibă această broșură, s'o ceară pe adresa: *Asociațiunea Culturală Astra Sibiu, Str. Șaguna Nr. 6.* Costul unei broșuri este de 50 mii lei.